

MATTHEÛS

12:46-50

Jezus erkent wie de wil van Zijn Vader doet
als Zijn werkelijke familie.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/12-46-50

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Jezus geeft Maria geen bijzondere voorrang	6 min	3
2	Waarom Jezus' familie Hem wilde tegenhouden	6 min	6
3	Waarom Jezus Zijn familie afwees	3 min	9
4	Familie door de wil van de Vader te doen	4 min	11
5	Geestelijke familie boven bloedverwantschap	5 min	13
	Om verder te lezen		16

1

Jezus geeft Maria geen bijzondere voorrang

We gaan kijken naar de verzen aan het eind van Mattheüs 12, waarmee dat hoofdstuk wordt afgesloten. We hebben gekeken naar één gebeurtenis en wat daarop volgde. Die gebeurtenis was de bevrijding van een man van demonen. Jezus wierp een demon uit een man. Zijn tegenstanders uitten kritiek op Hem, en daarna volgde er een heel gesprek waarin Jezus veel onderwijs gaf over Zijn vijanden en over Zijn generatie in het algemeen.

Nu lezen we in Mattheüs 12:46:

En terwijl Hij nog tot de menigte sprak, zie, Zijn moeder en broers stonden buiten en zochten Hem om met Hem te spreken.

MATTHEÛS 12:46

Dit is dus nadat Hij deze lange toespraak had beëindigd die we zojuist hebben gelezen.

Dit verhaal helpt enorm bij het begrijpen van allerlei kwesties en van Jezus' houding daartegenover. Een van de kwesties die het beslist aan de orde stelt, al is het niet de kwestie waar we het langst bij zullen stilstaan, is Jezus' verhouding tot Zijn moeder. Er zijn mensen die ons vertellen dat Jezus nooit een verzoek van Zijn moeder heeft afgewezen. Ik doel natuurlijk op de rooms-katholieken. Zij zeggen dat we misschien tot Maria willen bidden of haar iets willen vragen, omdat zij namens ons naar Jezus kan gaan en Jezus een verzoek van Zijn moeder nooit zou afwijzen.

Ik weet niet waar iemand het idee vandaan heeft dat Jezus een verzoek van Zijn moeder nooit zou afwijzen, want in feite hebben we zojuist een geval gelezen waarin Hij dat wel deed. Er was een moment waarop Zijn moeder en Zijn broers vroegen of zij Hem konden spreken, en Hij willigde hun verzoek niet in. Hij ontkende zelfs vrijwel dat Hij enige band met hen had. Volgens mij komt het idee dat Jezus een verzoek van Zijn moeder nooit zou afwijzen volledig voort uit sentiment en wensdenken. Bijbels is het in elk geval beslist niet.

Uit dit verhaal blijkt dat Jezus niet geloofde dat Zijn moeder meer aanspraak op Hem kon maken dan ieder ander. In sommige gevallen kon zij zelfs minder aanspraak op Hem maken dan anderen. Ik zal proberen dit iets verder uit te leggen. Maar het is heel duidelijk dat Hij Zijn moeder niet boven anderen stelde, als iemand aan wie Hij altijd en onder alle omstandigheden Zijn volledige aandacht zou geven wanneer zij dat wilde.

Aan de andere kant zou je misschien geneigd kunnen zijn te vinden dat Jezus wat te hard was voor Zijn moeder. Er zijn maar enkele plaatsen in de Bijbel waar we lezen dat Jezus met Zijn moeder spreekt, en soms klinkt wat Hij tegen haar zegt bijna als een terechtwijzing. De allereerste keer dat Hij tegen Zijn moeder spreekt, is in Lukas 2, wanneer Hij twaalf jaar oud is. Zij is Hem in Jeruzalem kwijtgeraakt en weet niet waar Hij is. Ze zoekt Hem en vindt Hem uiteindelijk in de tempel, waar Hij met de leraren over theologie spreekt. Ze zegt tegen Jezus, min of meer op bestraffende toon:

Kind, waarom hebt U ons dit aangedaan? Zie, Uw vader en ik hebben U met angst gezocht.

LUKAS 2:48

Jezus zei tegen haar:

En Hij zei tegen hen: Waarom hebt u Mij gezocht? Wist u niet dat Ik moet zijn in de dingen van Mijn Vader?

LUKAS 2:49

Dat klinkt mij in de oren als een tamelijk milde terechtwijzing van Zijn moeder.

Het is duidelijk dat Hij dat niet op een respectloze toon zei, maar het klinkt niet alsof Hij Zich eenvoudig door Zijn moeder liet commanderen.

In Johannes 2 kwam Zijn moeder tijdens de bruiloft in Kana naar Hem toe. Ze zei:

En toen er een tekort aan wijn ontstond, zei de moeder van Jezus tegen Hem: Zij hebben geen wijn meer.

JOHANNES 2:3

Jezus zei:

Jezus zei tegen haar: Vrouw, wat heb Ik met u te doen? Mijn uur is nog niet gekomen.

JOHANNES 2:4

In feite deed Hij later iets in de trant van wat zij hoopte dat Hij zou doen. Hij maakte nog meer wijn voor hen. Maar het punt is dat Hij haar heel duidelijk maakte dat zij niet voor Hem zou gaan bepalen wat Hij moest doen. Hij zou de wil van Zijn Vader doen, en Zijn moeder kon maar beter aan dat feit wennen. Hij nam geen bevelen aan van Zijn moeder. Dat is in wezen wat Hij zei toen Hij zei:

Vrouw, wat heb Ik met u te doen?

JOHANNES 2:4

Tijdens Zijn bediening als volwassene betoonde Jezus Zijn moeder eigenlijk nooit bijzondere eerbied. Dit verhaal, waarin Zijn moeder en broers Hem komen opzoeken en Hij hun niet eens gelegenheid geeft Hem te spreken, is daar nog een goed voorbeeld van. Als mensen deze verhalen lezen en dan tot de opvatting komen dat Jezus tegenwoordig een verzoek van Zijn moeder nooit zou afwijzen, alsof Hij eerder naar haar zou luisteren dan naar anderen, schilderen ze in feite een andere Jezus af dan de Jezus in de Bijbel. Overigens schuilt daar een gevaar in. De mormonen hebben zo'n Jezus. Ze spreken over Jezus Christus, maar als je leest over de Jezus die zij verkondigen, blijkt dat niet dezelfde Jezus te zijn als de Jezus in de Bijbel. We moeten hiermee voorzichtig zijn, want Paulus zei in 2 Korinthe hoofdstuk 11 dat hij bang was dat sommigen zouden komen en een andere Jezus zouden prediken, en dat de christenen misschien goedgelovig genoeg zouden zijn om die Jezus aan te nemen. Het

is duidelijk dat de mensen over wie hij spreekt, iets over Jezus prediken. Ze gebruiken de Naam van Jezus, maar de Jezus Die zij prediken, is niet de echte Jezus. De echte Jezus is de Jezus over Wie we in de evangeliën lezen.

Dus als iemand predikt dat er een Jezus is Die nooit nee zegt tegen Zijn moeder, dan leert diegene een andere Jezus dan de Jezus in de Bijbel. Want Hij heeft een aantal keren nee gezegd tegen Zijn moeder. We kunnen er maar beter voor zorgen dat we de Jezus in de Bijbel aanbidden en volgen, en niet een of andere denkbeeldige Jezus die we vanuit onze eigen gevoelens of tradities hebben gevormd.

2

Waarom Jezus' familie Hem wilde tegenhouden

Toch vraag je je af waarom Jezus Zijn moeder en Zijn broers als het ware zo afscheepte en hen zo kil behandelde. Het lijkt niet erg beleefd van Hem. De Bijbel zegt tenslotte:

Eer uw vader en uw moeder, opdat uw dagen verlengd worden in het land dat de HEERE, uw God, u geeft.

EXODUS 20:12

en toch vroeg ze Hem te spreken, en Hij wilde haar niet spreken. We krijgen hier meer duidelijkheid over als we naar de parallelle passage in Markus hoofdstuk 3 kijken. We vinden hetzelfde verhaal in Markus hoofdstuk 3, vanaf vers 31:

Nu kwamen dan Zijn broers en Zijn moeder; en terwijl zij buiten stonden, stuurden zij iemand naar Hem toe om Hem te roepen.

MARKUS 3:31

Dit is duidelijk hetzelfde verhaal in Markus, maar Markus vertelt ons iets wat Mattheüs ons niet vertelt. Als je een paar verzen eerder kijkt, terug naar Markus hoofdstuk 3, vers 20, wordt ons verteld:

En zij kwamen thuis; en er kwam opnieuw een menigte bijeen, zodat zij zelfs geen brood konden eten.

MARKUS 3:20

In Markus hoofdstuk 3, vers 20 en 21, lezen we dat Jezus' familie dacht dat Hij buiten Zichzelf was. Hij ging namelijk zo op in Zijn bediening dat Hij niet eens de tijd nam om te eten. Je kunt je voorstellen hoe een Joodse moeder zich zou voelen als haar zoon niet genoeg te eten kreeg. Maria was een Joodse moeder, en zij en Zijn broers vonden dat Hij hierin te ver ging.

Sommige mensen zeggen: 'Hoe kon Maria zoiets over Hem denken? Ze wist beslist van de maagdelijke geboorte, en ze wist dat haar Zoon de Messias was, enzovoort. Hoe kon ze nu denken dat Hij buiten Zichzelf was?' Weet je nog dat we het hadden over Johannes de Doper in de gevangenis? Hij stuurde boodschappers die zeiden:

en zei tegen Hem: Bent U het Die komen zou, of verwachten wij een ander?

MATTHEÛS 11:3

Johannes de Doper was een profeet. Hij wist Wie Jezus was. Hij had de duif op Zijn hoofd zien neerdalen. En toch hoorde hij in de gevangenis wat Jezus deed en dacht hij: 'Dit is niet wat de Messias geacht wordt te doen.' Hij begon te twijfelen. Of, als hij niet werkelijk twijfelde, vroeg hij zich op zijn minst af of Jezus wel echt op de goede weg was.

Bedenk ook dat jij en ik als christenen een ontwikkelde theologie over de Godheid van Christus hebben: dat Jezus God in het vlees was. Als je gelooft dat Jezus God in het vlees is, zoals ik dat geloof, zou je natuurlijk nooit denken dat Hij iets verkeerd doet, want God kan niets verkeerd doen. Maar zelfs Zijn vrienden en familie begrepen nog niet ten volle dat Jezus God in het vlees was toen Hij op aarde rondliep. Waarschijnlijk

begreep zelfs Zijn moeder dat niet. Dat inzicht lijkt later te zijn gekomen. Terwijl de christenen erover nadachten en de Heilige Geest hen in heel de waarheid leidde, gingen ze de leer van de Godheid van Christus vollediger begrijpen.

Wat Maria natuurlijk wel wist, was dat God de Vader van Jezus was. Ze wist immers dat ze zwanger was geworden zonder gemeenschap met een man te hebben gehad. Ze wist dat Jezus om die reden de Zoon van God werd genoemd, maar ze wist ook dat Hij een mens was. Bedenk dat ze Hem bij haar thuis had grootgebracht. Ze had Zijn luiers verschoond. Ze had Hem jarenlang aan haar borst gevoed. Ze had Hem moeten leren hoe Hij Zijn schoenen moest strikken. Dit was een klein kind dat bij haar thuis opgroeide. Misschien had ze geen grondig begrip van de Godheid van Christus, maar ze had beslist een grondig begrip van Zijn menselijkheid. Ze had Hem immers alle fasen van de kindertijd zien doorlopen, enzovoort.

Ze wist dat Hij bijzonder was. Ze wist dat Hij de Messias was, en ze wist dat Hij op bovennatuurlijke wijze tot bestaan was gekomen. Maar ik vermoed dat ze niet wist dat Hij God in het vlees was. Ik denk dat Zijn discipelen dat evenmin begrepen tot na de opstanding, en misschien zelfs pas enige tijd daarna.

Hoe dan ook, wat ik zeg is dat het niet zo verrassend is, gezien de manier waarop Maria er destijds tegen aankeek. Hij was haar zoon. Dat was haar sterkste instinct: haar zoon beschermen. Als het erop leek dat Hij maaltijden oversloeg en niet goed voor Zichzelf zorgde, moest Hij maar even apart worden genomen om wat bij te komen. Hij dacht niet helder. Hij raakte een beetje geobsedeerd. Misschien was Hij een beetje fanatiek als het om Zijn missie ging. Blijkbaar ging zij helemaal mee in de hysterie van Zijn broers en anderen, die vonden: ‘We moeten Hem tegenhouden. Straks doet Hij hier iets krankzinnigs.’

Ze zeiden:

En toen Zijn verwanten dat hoorden, gingen zij eropuit om Hem tegen te houden, want zij zeiden: Hij is buiten Zichzelf.

MARKUS 3:21

Verwijzing gecontroleerd: de spreker noemde Markus 3:20, maar de bewoording is Markus 3:21 (zelfde hoofdstuk, ander vers).

Dat staat in Markus 3, vers 20 en 21. Zijn familie dacht dit over Hem. Toen ze naar Hem toe kwamen, buiten bleven staan en Hem lieten roepen om naar hen toe te komen, was het hun bedoeling Hem apart te nemen, Hem uit de bediening te halen en Hem wat rust en ontspanning te geven. Ze waren daar niet om Hem te eren of van Hem te leren. Ze waren daar om Hem te corrigeren. Ze waren daar om zich met Hem te bemoeien. Ze kwamen niet omdat ze vertrouwen hadden in Zijn bediening. Ze kwamen omdat ze het vertrouwen in Zijn bediening hadden verloren en vonden dat ze Hem weer op het rechte spoor moesten zetten.

3

Waarom Jezus Zijn familie afwees

Omdat dit zo was, is het duidelijk dat ze in deze zaak niet als Gods vertegenwoordigers handelden. God had hen niet gestuurd om dat te doen. Ze handelden niet naar de wil van God. Ze handelden vanuit hun eigen menselijke gevoelens. Toen Jezus hoorde dat ze daar waren, werd Hem volgens mij door de Heilige Geest geopenbaard dat ze daar niet voor een goed doel waren.

Allereerst wordt ons verteld dat ze buiten stonden en Hem wilden spreken. In Markus staat dat ze Hem lieten roepen. Jezus wordt hier door menigten omringd. Hij onderwijst en geneest hen. Er wordt ons verteld dat dit gebeurde terwijl Hij tot de menigten sprak, daar in vers 46 van Mattheüs 12. En zij roepen Hem als het ware weg van de kansel. Ze vragen Hem om daarvan af te stappen en de menigten te zeggen dat ze moeten wachten, terwijl Hij naar buiten gaat om met Zijn moeder en broers te praten. Ze zijn van plan Hem in bedwang te krijgen en Hem bij de menigten vandaan te halen.

Vergeet het maar. Daar gaat Hij niet in mee. Zij onderscheiden de wil van God niet, en Hij gaat Zich daar niet aan overgeven. Daarom zegt Jezus in feite: ‘Vergeet het maar. Zij zijn Mijn moeder en Mijn broers niet.’

Hij zei niet letterlijk: ‘Zij zijn Mijn moeder en Mijn broers niet,’ maar Hij suggereerde het heel sterk toen Hij dit zei:

Maar Hij antwoordde en zei tegen hem die dat tegen Hem zei:
Wie is Mijn moeder en wie zijn Mijn broers?

MATTHEÛS 12:48

Een boodschapper had Hem verteld:

Iemand zei tegen Hem: Zie, Uw moeder en Uw broers staan buiten en zoeken U om met U te spreken.

MATTHEÛS 12:47

Hij antwoordde degene die Hem dat vertelde:

Wie is Mijn moeder, en wie zijn Mijn broers?

De vraag is retorisch, maar is in wezen een verklaring dat Hij Zijn moeder en broers niet als Zijn moeder en broers erkent. Het is zoals toen Mozes bij de farao kwam en zei:

Daarna kwamen Mozes en Aäron en zeiden tegen de farao: Zo zegt de HEERE, de God van Israël: Laat Mijn volk gaan om voor Mij een feest te vieren in de woestijn.

EXODUS 5:1

De farao zei:

Maar de farao zei: Wie is de HEERE, naar Wiens stem ik zou moeten luisteren door Israël te laten gaan? Ik ken de HEERE niet en ik zal Israël ook niet laten gaan.

EXODUS 5:2

De uitspraak:

Wie is Jehovah?

was geen vraag waarmee hij echt om informatie vroeg. Het was een uiting van afkeer en minachting, en een verloochening van Jehovah. 'Ik erken Jehovah niet,' was in feite wat de farao zei.

Toen Jezus zei:

Maar Hij antwoordde en zei tegen hem die dat tegen Hem zei:
Wie is Mijn moeder en wie zijn Mijn broers?

MATTHEÛS 12:48

zei Hij iets wat daar sterk op leek: 'Ik erken hen niet. Ik noem deze mensen niet Mijn moeder en Mijn broers. Waarom zou Ik hen eren? Ze zijn hier niet met een opdracht van God. Ze zijn hier juist om de wil van God te dwarsbomen.'

Hij draait Zich om, strekt Zijn hand uit naar Zijn discipelen en zegt:

En Hij strekte Zijn hand uit over Zijn discipelen en zei: Zie, Mijn moeder en Mijn broeders. Want wie de wil van Mijn Vader doet, Die in de hemelen is, die is Mijn broeder en zuster en moeder.

MATTHEÛS 12:49-50

4

Familie door de wil van de Vader te doen

Denk eens na over wat dit allemaal inhoudt. Ik wil hier zo veel over zeggen. Allereerst, wanneer Hij suggereert dat Maria en Zijn broers op dat moment eigenlijk niet waardig zijn om zo genoemd te worden, zegt Hij: 'Ik heb een andere moeder en andere broers. Sterker nog, iedereen die de wil van Mijn Vader doet, is Mijn moeder en behoort tot Mijn broers.' Dit suggereert heel sterk dat Maria en de broers op dat moment niet de wil van de Vader deden. Ze deden hun eigen wil. Omdat ze de wil van de Vader niet deden, erkende Hij hun gezag niet.

Hier zit iets heel interessants in, want Zijn uitspraak luidt:

De mensen die de wil van Mijn Vader in de hemel doen, zijn Mijn broer, Mijn zus en Mijn moeder.

Wat Hij zegt, is dit: een moeder hoort de vader van het gezin te gehoorzamen en hoort de wil van de vader te doen. Als iemand de wil van de vader niet doet, moet die persoon dus niet de rol van de moeder vervullen. De kinderen horen zich aan de vader te onderwerpen. Als iemand de wil van de vader niet doet, moet die persoon daarmee de rol van een van zijn kinderen afwijzen.

Wat was de eerste uitspraak die Jezus ooit tegen Zijn moeder deed? Voor zover die is opgetekend natuurlijk — Hij had eerder al dingen gezegd — maar toen Hij twaalf was, zei Hij:

En Hij zei tegen hen: Waarom hebt u Mij gezocht? Wist u niet dat Ik moet zijn in de dingen van Mijn Vader?

LUKAS 2:49

Jezus was de voorbeeldige Zoon. God is Zijn Vader; Hij was de Zoon, en Hij moest altijd de wil van Zijn Vader doen. Zijn relatie met God was het bepalende kenmerk van Zijn leven. Als iemand met Hem tot het gezin wilde behoren, hetzij als moeder of als broers, dan kon dat alleen op grond van de relatie die ook zij met Zijn Vader hadden.

In een gezin dat goed functioneert, wordt de wil van de vader geëerbiedigd door de moeder en door de broers, dat wil zeggen, door de kinderen en de vrouw. Jezus was een Zoon Die de wil van Zijn Vader eerbiedigde, maar Maria handelde op dit moment niet overeenkomstig de wil van de Vader. Daarom was zij de rol van moeder van Jezus, de vrouw van de Vader, eigenlijk niet waardig. Zij was op dit moment niet aan God onderworpen, en Zijn broers gedroegen zich evenmin als mensen die aan de Vader onderworpen waren. Daarom zei Hij:

Zij kunnen Mijn broers niet zijn, want ze gehoorzamen niet dezelfde Vader als Ik. Zij kan Mijn moeder niet zijn, want ze gehoorzaamt Mijn Vader niet.

De duidelijke implicatie van deze vergelijking is dat vrouwen en kinderen ernaar behoren te streven zich te voegen naar de wil van het hoofd van het huishouden: de vader. Natuurlijk onderwijst Hij dat hier niet als de voornaamste les, maar het is wel een uitgangspunt dat als vanzelfsprekend wordt aangenomen. We moeten onthouden dat we veel uit de Bijbel kunnen leren, niet alleen uit de directe lessen, maar ook uit de aannames die aan die lessen ten grondslag liggen. Van bepaalde dingen werd aangenomen dat ze waar waren, omdat ze in Bijbelse tijden zo overduidelijk waar waren. Maar in onze cultuur zijn ze niet noodzakelijk even vanzelfsprekend.

Jezus nam als vanzelfsprekend aan dat iedere echte vrouw en ieder echt kind er belang aan zou hechten de wil te doen van de man des huizes, de vader, de echtgenoot. Omdat Maria niet de wil van Jezus' Vader deed, en Zijn broers niet de wil van Jezus' Vader deden, waren zij kennelijk niet Zijn moeder en broers. Hij zei dat degenen die Zijn moeder en broers zijn, degenen zijn die de wil van Zijn Vader doen. Hij zegt:

En terwijl Hij nog tot de menigte sprak, zie, Zijn moeder en broers stonden buiten en zochten Hem om met Hem te spreken. Iemand zei tegen Hem: Zie, Uw moeder en Uw broers staan buiten en zoeken U om met U te spreken. Maar Hij antwoordde en zei tegen hem die dat tegen Hem zei: Wie is Mijn moeder en wie zijn Mijn broers? En Hij strekte Zijn hand uit over Zijn discipelen en zei: Zie, Mijn moeder en Mijn broeders. Want wie de wil van Mijn Vader doet, Die in de hemelen is, die is Mijn broeder en zuster en moeder.

MATTHEÛS 12:46-50

5

Geestelijke familie boven bloedverwantschap

Iets heel belangrijks om hierbij op te merken is dat Jezus geen enkele betekenis lijkt toe te kennen aan bloedverwantschap. In dit geval gaat het om geestelijke verwantschap.

De mensen die dezelfde Vader hebben als Ik, die christen zijn, die Mijn discipelen zijn, dat zijn Mijn echte familieleden. Mijn bloedverwanten die geen discipelen zijn en zich niet aan Mijn Vader onderwerpen, beschouw Ik niet als Mijn familie.

Dat is kennelijk wat Jezus zegt.

Dit is op verschillende manieren nuttig. Ten eerste dient het beslist als correctie op de opvatting die veel christenen tegenwoordig hebben, namelijk dat de Joden als ras op de een of andere manier allemaal broers van Christus zijn. Toen Jezus in Mattheüs 25 zei:

En de Koning zal hun antwoorden: Voorwaar, Ik zeg u: voor zover u dit voor een van deze geringste broeders van Mij gedaan hebt, hebt u dat voor Mij gedaan.

MATTHEÛS 25:40

zijn er veel christenen die denken dat Hij daarmee de Joden bedoelt.

Er zijn heel wat mensen die onderwijzen dat de manier waarop de volken de Joden behandelen, de manier is waarop zij Christus behandelen. En dat zij op de laatste dag geoordeeld zullen worden naar de manier waarop zij Zijn broeders, de Joden, hebben behandeld.

Er is nergens in de Bijbel een plaats waar Hij de Joden Zijn broeders noemt, en Hij maakt duidelijk dat Zijn volgelingen degenen zijn die de wil van God doen. Zij zijn Zijn broeders. Wanneer Hij spreekt over Mijn broeders, spreekt Hij duidelijk niet over het Joodse ras. Hij spreekt over mensen die, net als Hijzelf, de Vader volgen. Met andere woorden, Hij spreekt over christenen.

Maar Jezus beschouwde noch het Joodse ras, noch de Joodse mensen die het dichtst bij Hem stonden — Zijn werkelijke bloedverwanten — als Zijn broers. Zijn moeder en Zijn broers — Hij beschouwde biologische verwantschap niet als een factor.

Trouwens, ik wil dit duidelijk maken. Ik zeg niets antisemitisch. Degenen die Jezus wel als Zijn moeder en broeders aanduidde, waren ook Joodse mensen. Zijn discipelen waren allemaal Joods, net als Hijzelf. Maar Hij duidde hen aan als Zijn moeder en

broers en zussen omdat zij de wil van de Vader deden, niet vanwege enige raciale overweging of enige biologische band.

Het feit dat Jezus van ras een Jood was, is van bijkomstige betekenis voor Zijn missie. In zekere zin staat het centraal, omdat Hij Joods moest zijn om de Joodse Messias te zijn. Maar als het gaat om de relatie met God, oversteeg Zijn relatie met God iedere relatie met het Joodse volk. Dat ging zo ver dat ieder mens, Jood of heiden, die aan God onderworpen is, nauwer met Jezus verwant is dan de Joodse mensen die niet in Christus of in God geloven. Het doen van de wil van God brengt iemand in een relatie met Christus die Hij als familie erkent.

Als we behouden willen worden, moeten we natuurlijk God als onze Vader en Christus als onze Broeder hebben. Dat blijkt heel duidelijk uit de Schrift. De Bijbel zegt:

Want hen die Hij van tevoren gekend heeft, heeft Hij er ook van tevoren toe bestemd om aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zou zijn onder vele broeders.

ROMEINEN 8:29

En dat staat natuurlijk in Romeinen 8, vers 29. Maar waar het hier om gaat, is dat de gemeenschap van behouden mensen een familie is. Het is het gezin van God. God is de Vader, alle leden van het gezin zijn broers en zussen, en Jezus is de voornaamste en oudste Broeder. Maar als iemand niet tot het gezin van God behoort, is diegene niet behouden.

Ik weet niet eens of Maria op dat moment behouden was. Ze deed de wil van de Vader niet, en Jezus verloochende haar. Later werd ze echter wel een gelovige. Ze stond aan de voet van het kruis. Ze zag Hem na Zijn opstanding en ze was in Handelingen 2 in de bovenzaal toen de Geest neerdaalde. Maria maakte later inderdaad deel uit van de gemeente. Maar uit deze gebeurtenissen in het leven van Jezus blijkt heel duidelijk dat Hij haar geen verheven positie gaf boven die van andere discipelen. Zelfs toen ze zich niet als een discipel gedroeg, ontkende Hij dat Hij enige familieband met haar had. Hij wees die band af.

Alleen wie de wil van de Vader doet, is met Christus verwant. Jezus had dat eerder ook gezegd:

Niet ieder die tegen Mij zegt: Heere, Heere, zal binnengaan in het Koninkrijk der hemelen, maar wie de wil doet van Mijn Vader, Die in de hemelen is.

MATTHEÛS 7:21

Laten we dat ter harte nemen, want veel gemeenten leren iets anders. Als een gemeente iets anders leert dan Jezus, des te erger voor die gemeente. Laten we Jezus volgen.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 12:46
- Lukas 2:48
- Lukas 2:49
- Johannes 2:3
- Johannes 2:4
- Exodus 20:12
- Markus 3:31
- Markus 3:20
- Mattheüs 11:3
- Markus 3:21
- Mattheüs 12:48
- Mattheüs 12:47
- Exodus 5:1
- Exodus 5:2
- Mattheüs 12:49-50
- Mattheüs 12:46-50
- Mattheüs 25:40

- Romeinen 8:29
- Mattheüs 7:21

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.